

linger af lignende Forslag klart og bestemt har vedkjendt sig, at en Toldreform ikke maa bevirke nogen væsentlig Formindskelse af Statskassens Indtægter.

Naar Flertallet tiltrøds for, at Forholdene i den anførte Henseende formentlig stille sig væsentlig uforandrede, dog kan billige den nu stedfundne Forelæggelse af Forslaget til Lov om Told- og Skibsafgifter, er dette væsentlig begrundet i, at det godkjenner den stedfundne Forelæggelse af Forslag til Lov om Forhøielse af Brændevinsafgiften og om Indførelse af en Ølstat, hvis naturlige Følge det foreliggende Forslag til Lov om Told- og Skibsafgifter formentlig maa være, idet den ved det førstnævnte Lovforslag indbundne betydelige Indtægt, af hvilken ikke en eneste Ore skal anvendes til at forøge Statskassens Indtægter, foruden til sociale Reforme til Bedste for Smaakaarsfolk tillige vil finde en naturlig Anvendelse til at mindste Befolkningens Afgifter af andre mere nyttige almindelige Forbrugsgjenstande.

Under de foreliggende Omstændigheder betragter Flertallet derfor ikke, som ved den tidligere Toldbehandling i Samlingerne 1881—1883, Øl- og Brændevinsstaten som en Afspøning af Toldlovsforslaget, men snarere omvendt, og anser derfor ogsaa, om muligt endnu mere end tidligere, Toldforslagets Gjennemførelse som betinget af Gjennemførelsen af et Forslag til Lov om en Øl- og Brændevinsstat, et Sammenhæng, som man iøvrigt ogsaa fra Landstingets Side er gaaet ud fra som en given Sag, idet den Omlægning af Afgifter, som kan finde Sted paa Toldlovens Omraade uden Medtagelse af en Skattelov, der kan dække det Li derfsud, som Omlægningen maatte fremkalde, næppe i nogen Henseende vilde blive tilfredsstillende. Ved at følge Forslaget til Lov om en Øl- og Brændevinsstat paa den Wei, som det hidtil har tilbagelagt efter at have forladt Landstinget, har Flertallet nu ikke kunnet faae sin Tro paa dets Gjennemførelses Mulighed forøget, og den Tvivl om Muligheden af en fuldstændig Toldreforms

Gjennemførelse, som fandt sit Udtryk i dets Betænkning over Øl- og Brændevinsloven, og som endog førte til dertil at optage en udtrykkelig Anthyndning af dets Beredvillighed til at sætte en partiel Toldreform ind i samme Lov, — hvilken Anthyndning med tilhørende Forslag selvfølgelig ikke længere i nogen Retning forpligter Flertallet, naar den ikke er bleven antaget — er kun bleven bestyrket ved, hvad der senere er sket. Men da det dog ikke allerede nu er endelig afgjort, at et Forslag til en Lov om en Øl- og Brændevinsstat ikke kan gennemføres, mener Flertallet, at der dog forsaavidt fremdeles er Grund for Thinget til at fremme nærværende Lovforslag, hvortil yderligere i alt Fald for en Del af Udvalgets Medlemmer det paatænkte Anlæg af en Frihavn ved Kjøbenhavn afgiver en medvirkende Anledning, idet en fornuftig Toldreform formentlig vil bidrage til at lette Banfælighederne ved Forbindelsen mellem Frihavnen og Toldterritoriet. Og overhovedet ere netop nu for Tiden Tilstandene paa det økonomiske og toldpolitiske Omraade og de Udsigter, som Fremtiden under disse Forudsætninger varsler for vort Land, af en saa lidet lystelig Bestaffenhed, at det gjælder om at gjøre Alt, hvad vi formaae, for at sikke vort lille Land mod at overvældes i Landenes økonomiske Kæmpeskrud, ved at tilveiebringe den størst mulige Værdi, Frihed og Sikkerhed for Varers Tilvirkning her i Landet og Omsætning med Udlandet. Dertil vil en hensigtsmæssig Toldreform blive af Betydning, selv om vor nærværende Toldlov iøvrigt maa erkjendes under den rundt omkring os herskende Toldpolitik bedre, end tidligere, at svare til Diebliffets Krav.

Naar Udvalget nu skal skride til at gjøre Rede for sin Behandling af Lovforslaget og det Standpunkt, hvortil den er naaet, skal det først gjøre opmærksom paa, at det i Forveien har havt at behandle Forslaget om Ølstaten og Brændevinsafgiften, ligesom Formanden og Ordføreren senere have været valgte ind i Udvalget om Frihavnen. Allerede disse Omstændigheder